

de ærede Medlemmer Hr. Borgbjerg og Hr. Holger Larsen mente, men i Virkeligheden en Forbedring.

I den Forbindelse skal jeg sige baade til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, at de tager forfærdelig fejl, naar de tror, at Kommunerne vil spare Penge. Nej, der vil ikke være en Kommune i Danmark, uden at den vil faa højere Udgift, København indbefattet, det kan de være ganske overbevist om; det skal jeg sige et Par Ord om senere. I Lovforlagets § 21 var det foreslaaet, at hvis den nuværende Aldersdomsunderstøttelse var højere, end Aldersrentebeløbet maatte blive, skulde Kommunerne have Ret til at udbetale Forskellen, om de vilde, og dette Beløb var udregnet til at andrage 5 Mill. Kr. Enten vi faar vedtaget Aldersrenteloven eller ikke, vil det blive ganske nødvendigt ogsaa for Københavns Kommune, at det Beløb, vi nu er oppe paa, sættes ned, og jeg mener ogsaa, der er en klar Begrundelse herfor. Vi har her sat Dyrtidstillægget til 11×12 Kr., altsaa 12 Kr. for hver 54 Kr., Embedsmændenes Dyrtidstillæg gaar op eller ned. Man husker, at dette Dyrtidstillæg har været 21×54 , da det var paa det højeste, altsaa 1 134 Kr. Nu siger det sig selv, at hvis Aldersdomsunderstøttelsen er steget i Forhold hertil, maa den ogsaa falde i Forhold hertil. Ud fra den Betragtning maa det naturlige blive, at Aldersdomsunderstøttelsen sættes ned, og jeg tror, at denne Nedsættelse fuldt vil opveje det Beløb, som den nuværende Aldersrente bliver mindre, thi for Københavns Vedkommende stiller Forholdet sig i Virkeligheden saaledes, at de 65-aarige vil faa 1 140 Kr., hvilket vil svare til det Beløb, de vilde have faaet, hvis vi havde gennemført det Lovforslag om Aldersrente, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Rode i 1919; da var Beløbet 1 140 Kr., idet Dyrtidstillæg nu vilde være bortfaldet.

Det kommer vi altsaa op paa nu, og den Forskel, der er mellem vort Ændringsforslag og Ministerens Lovforslag, er i Virkeligheden, at disse 5 Mill. Kr. har vi strøget, men til Gengæld har vi givet et Ækivalent andre Steder, idet Ændringsforslaget om Overgangstiden betyder, at alle, der i Øjeblikket er mellem 60 og 65 Aar, faar Aldersrenten — det gjorde de ikke i Henhold til Lovforslaget. Dernæst er der foreslaaet en Bestemmelse om, at i Overgangstiden glider Folk fra 55—60 Aar successivt ind og faar Aldersrente

med $\frac{2}{3}$, henholdsvis i 61, 62 og 63 Aars Alderen. Disse Beløb vil fuldt opveje det Beløb, som altsaa bliver strøget af Forskellen mellem den nuværende Understøttelse og Aldersrentens Beløb. Naar vi har kunnet gøre dette sidste, er det netop i Forstaaelse af, at Understøttelsen maatte være gaaet ned.

Saaledes er Forholdet, naar man vil se ganske logisk og klart paa det, og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil være meget uenig med mig i saa Henseende. Naar man skal bedømme hele dette Lovforslag, idet vi gaar ud fra, at Flertallets Ændringsforslag vedtages, tror jeg, man kan sige, det er en god Lov. Jeg undrer mig over, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen kan tro, at Købstæderne skulde komme til at vinde en Besparelse ved det her foreslaaede. Nej, det ærede Medlem kommer virkelig til at kige i Vejviseren efter den Besparelse, Kommunerne faar, naar dette Lovforslag bliver vedtaget, thi jeg føler mig ganske overbevist om, at Overgangsbestemmelserne rundeligt opvejer de 5 Mill. Kr., og ifølge Beregningen vil Købstæderne faa en Udgift paa 1 Mill. Kr. mere, end de allerede har. Dertil kommer det, som det ærede Medlem Hr. Vesterager sagde — det er saa velsignet sandt —, at der kommer en Del Merudgifter løbende paa, netop ved alle dem, der kommer til, fordi man siger, at selv om Folk har en Indtægt af paa Landet 400 Kr., i Købstæderne 504 Kr. og i København en seks hundrede, kan de desuagtet nyde fuld Aldersrente, og saa kommer den glidende Skala, som jeg lige skal nævne, for at det ærede Medlem kan faa Forstaaelse heraf. Jeg tager Købstæderne. Det fri Beløb er 502 Kr., desuagtet faar de fuld Aldersrente, som er 804 Kr. plus 132 Kr. i Dyrtidstillæg, det giver 1 438 Kr. Hvis jeg nu vedbliver at lægge 100 Kr. paa til egen Indtægt, faar en, der har 602 Kr., 754 Kr., en, der har 702 Kr., 704 Kr., en, der har 802 Kr., 654 Kr. o. s. v. lige indtil den, der har 1 539 Kr., han faar 67 Kr.

Hele dette Beløb betyder en Udgift for Kommunerne, som de aldrig tidligere har haft, og derfor bliver Aldersrenteloven i alle Forhold betydeligt dyrere for Staten og Kommunerne end den nuværende, og det særlig i Overgangstiden, naar man vil gennemføre det gode Princip virkelig at belønne Flid og opelske Sparsommelighed. Naar vi er kommet over denne Overgangstid, er det muligt, at den vil virke som en økonomisk Foranstaltning, men i dette Øjeblik og fremefter i den 10-aarige Overgangsperiode er det